

csakhamar megalapítják gazdaságukat, s mint állandó nemzetörök bevezetetlen bástyái lennének a magyar koronának e legtöredékenyebb oldalán. — Szomszédjukban leane a németbánsági határország, mellynek magyar hazafiságában már ezután nem lehet kétségünk, s melly a székelységgel egyenlő jogok és törvények alatt hamar összeolvadna.

De hogy a panszláv kigyónak feje megtöressék, Karlovicza többé schismaticus pátriárkának széke ne legyen, hanem téessék át Budapestre, hol muszka machinatioira szemesebben lehessen felügyelni. Az oláhoknak is Szébenben tervezett vallási unioja csak úgy engedtessek meg és mozdítsák elő, ha, a mint már többször is kifejeztük, a katolikus és nem a görög egyházban egyesülnek: csak így kell nekik megadni a balazsfalvi érsekséget, mert különben nem hogy összeszorítottuk, hanem épen kitágítottuk a muszka machinatioik tüzhelyét.

A mi a felső tót vidékeket illeti: mi ezekről honarú-lási szándékot nem teszünk fel. Egyébiránt egypár magyar ezred helyesen csoztva, fenfogja ott mindig tartani a jó rendet.

Hát a muszka, az északi colossus? — fogja végre kérdeni valaki — Eh bien! mi nem félünk tőle olyan erősen, mint mesés hírű hadi készülétei után lehetne. Miért? nem azért, mintha kebelében kitörendő revolúciókkal vizsgálnók magunkat, — e yenge vigasztalás volna és merő önámítás — hanem, mert ha megkérdejük magunkat: miért nem tett eddig is lépéseket a neki tulajdonított nyugati tervek eszközésére? nem kapunk más feleletet, mint, hogy nem akart; mert neki illy terve nincs. O mintet nyugton hagy, s Europa belügyeibe nem bocsátkozik, mert akkor egész Európát egyesítendő maga ellen. Hanem inkább vár jól elkészülve, hogy ha talán Europa egymás hájába kapna, akkor egy kardesapás nélkül ülhesse Byzáneczban a Constantinok trónjába.

Azért ne féljünk se muszkatól se senkitől, hanem a magyarok Istenének segélyével csináljunk magunk közét rendet.

Sáros, jun. 13. Megyénk minden részében izgatók járnak, kik részint a király, részint pedig a volt földesurak ellen a népet izgatják — a makoviczai járásban, ugy a szekesői járás egy részében a nép az engedelmességet már tagadni megkezdé. Ez mind a mai bizottmányban jelentetett be. — Ugyanakkor tudomásunkra esett, hogy a főispán személyesen a helységekben a falusi bírákhoz jár el, és az előjárókat összehívattva, hogy kedveljének az országgyűlésre szavazatot szerezhesen, a két alispánt, a főszolgabírákat, a főmegyei es-perest, „nevenként“ olyanoknak bélyegzi, kik új szabadságaik iránt rokonszenvvel nem viseltetnek, és inkább a régi törvényekhez ragaszkodnának. Tudja-e a főispán, hogy a nép e mysticus szavakat csak arra fogja magyarázni, hogy az ur-bért vissza akarják hozni — és azt gondolják, hogy a ténny valaki tagadta? a főispán egy szót sem szolt, de elváratai bizony nyíltan kimondták, hogy ők át nem látják, miért nem lehetne illy szellemben a nép között agítálni, és hogy a főispánnak, mint Ujházy Lászlónak ezt tenni szabad — de nekünk a jogról más fogalmunk van, egy egész néposztály haragját — melly ugy is azon al-hiedelemben van, hogy e szabadságaik már 15 év óta a király által kiadattak, de azokat a nemesség a nép előtt eltitkolta — egyes emberek ellen és épen azok ellen, kik a közbátorságot tartják fen, felbőszíteni, annyit tesz mint személyes és vagyonbátorságunkat veszélyeztetni. E megyének, főispánja iránt bizodalma soha sem volt; most ez, szavakban tört ki: a bizodalmatlanság 216 szóval 99 ellenében megszavaztatott. O főhercegsége királyi helytartó, ugy a ministerium is megkérdetni rendeltetett, hogy a főispánt máshová áthelyezni, nekünk pedig olyat ki-nevezni méltóztatának, ki nem az izgatás és ellenségeskedés, de a béke olajját hozza vissza körünkbe. Uraim, e megyében béke nem lehet, míg Ujházy László főispán. Hatalmatokban áll egy tollvonással a megye békéjét helyre állítani — tegyétek azt, és több mint 160 ezer ember még poraitokat is áldani fogja. A bejelentett ténynek napfényre hozatalára egy választmány küldetett ki: — a főispán több ízben, valóban esdekelve kértetett meg, hogy mint e megyének szülötte, vegye tekintetbe szomoru állásunkat, és köszönjön le — ő ismét az alispányokat hitta fel a leköszönésre; de e stratagema nem a legügyesebben volt alkalmazva. Az alispánok készeknek nyilvánították magokat a leköszönésre, ha ő is leköszön: — ezt a főispán el nem fogadta. — Többet később.

Zalában junius 15-ére volt kitűzve a követváltás. Zala-Egerszegen Csertán Sándor, Szent-Grothon Deák Ferencz választatott el közakarattal, — a többi 7 helyen ki legyen elválasztva, még nem tudjuk. Csáktornán Glavina Lajos lesz hihetőleg követ; N.-Kanizsán Bója Gergely, Baksán Csillagh László; Lotenyén tán Farkas Endre; Tapolczán Mórocz Dániel sat. sat. Az önkéntesek száma minden órán nő, s maholnap betelik; a lelkesedés nagy, mindenki vetekedik, édes hazánkért felajánlani életét; Szombaton az az f. hó 17-én nagy népgyűlésünk lesz, s ha derék Csányi Lászlónak akarni fogja, minden megerőtetés nélkül 80 ezer kaszás egy pár nap alatt el fogja lepni Horvátország határait, a nép le akarja rázni nyakáról a mindennapi új meg újabb nyugtalanító híreket, ő maga tanuja akar lenni, s kitudni a horvátoktól, barátok-e, vagy ellenségek? ők segítségére akarnak menni az elnyomottaknak, kiknek jajveszékélési már szinte fülkébe hatottak. Fel akarják keresni a zavart okozókat, kik a királyi családot, a ha-

zát veszedelembé akarják dönteni. — Megyénkben egyéb-iránt csend és rend uralkodik.

M o d o r, jun. 5-én. Városunk példát nyújthat, milly könnyen összekapcsolható a szabadság a renddel, ha a nép balitéletei eloszlattnak, és az a tények felől kellően felvilágosítottak. Ezt nálunk leginkább tevő a tisztvá-lasztási elnök tudós Albrecht Dániel helybeli tanárur, a kinek böles vezérlése alatt május hó 24-én a tisztujtás példás csendben, s teljes rendben ment véghez. — A vá-lasztók testülete tisztelt elnök irányában háláját akkép nyilvánította, hogy őt közfelkiáltás által első képviselőjének megválasztá, s az nap fátylós zenével megtisztel. — E város lakói eddiglen példásan viselik magukat, mert jól tudják, hogy a szabadság nem az indulat szabad léte-lenségében, hanem abban áll, hogy a gunyhó, mellynek rongyos fedele nem képes a zápor eseppeit elhárítani, ép olly erősség legyen, mint a seregek és ályuk által védelmezett sziklavár. — Nem áll tehát az, mi nem régen e lapokban közöltetett; hogy t. i. e városban is a rend felbomlott, és hogy Jankovits Márton helybeli polgár és képviselő lázító és izgató lenne! — ez rágalom s merő koholmány, a millyent közbírré tenni nem illik, de nem is szabad; most az egyszer ezen hamis hír terjesztőnek nevé elhallgatjuk, de máskor nem. — Petrovits János t. ügyész.

Nyitra-Zerdahely, junius 7. Tagadhatlan, hogy vannak e történetdus időkben igen gyakori perczek, mellyek ben a jövő igen gyanus sötéte gerjesztetteggasztó félelem zavarja a vitor lélek derült égét, — az itt-ott a népet hálátlanság visszatásító bélyegével megjegyző szenvedélyek vad kitérési szomorítják a józan haladás barátit, — de vannak ellenben, mellyek az előbbieket egyensúlyozzák, midőn azon lelkes hazafiak mindinkább növekvő számára tekintünk, kik semminemű akadály s nehézség által magokat buzgalomtel és egyedül a hazajavára célzó törekvésekben gátoltnak nem engedik.

Láttuk multkor Frankonban, mennyire előnyös tér nyílik e pontban a papság működésének, — mellynek kétszeres feladata van hirdetni a békét, mikint siettek az ottani főpapok a február 25-ki váratlan fordulat után a rend s béke támaszolásához jeles körleveleik által járulni, — az alsópapsághoz mihez tartás végett intézett, az idő rend-kívüli körülményei igényelte irányadások, és a népnek hirdetett békeszavak által. — Hogy főpapjaink is e dicse-retes pályán haladnak, bizonyítja az körleveleikben tanusított rend- s békéről gondoskodásuk, lelkes hazafiságuk, békés haladás utáni forró vágyuk s törekvésük. Ötödmetz fogja el minden honfi keblét, midőn p. anyitrai püspök május hó végén megyéje papjaihoz nyomtatottan kibocsátott jeles körlevélét olvassa, mellynek másik felében IX. Piusnak apris 29-én a bibornokok consistoriumában tartott jeles beszédre utasítja papjait, — mondja, hogy a katolika egyház főnökét például vegyétek, ki zavarok közepé te is szeretetet és békét hirdet. Főpásztori buzgalommal s erélyteljes szavakkal meghagyja papjainak, miszerint tőlök kitéhetőleg iparkodjanak megóvni a gondjukra bizott népet minden netán közelgő veszélyek-, eszabítók-s izgatóktól, — világosítsák föl azt azon nagy áldozatról, mellyet a főpapság javukra minden kártalanítás nélkül e hazának fölajánlott: az urbérek megszüntetéséről sat., — figyelmeztessék azt a hálakötelességre, a törvény és mások személys vagyoni jogaik iránti tiszteletre s azok sért-hetlenségére, — végre diplomatikai nyelvünk iránti szeretetet önszéken a néphe. Jelenti, mennyire tájlanja, ha valamellyik magát, hivatásáról megfeledkezve, a helyett, hogy a népet békére intené, azt izgatná, és homiféle panszlavistikus czélzásokról gyanura alkalmat szolgáltatt. Sajnálatát fejezi ki e derék főpap az iránt, hogy gyön-gőlkedő egészsége miatt maga a békét a főpásztorsága alatt levő híveknek papjaival egyesített erővel nem hirdetheti. — Főpapságunk illy nemes, a béke föntartására czélzó szilárd törekvés a kívánt czelt, t. i. e hon békés kifej-lésének hathatós előmozdítását nem tévesztendik, sike-retlenül nem maradandnak. Az alsópapság magas hiva-tásának, a haza várakozásának s hasznának megfélénd. Ezt méltán várhatja tőlök a haza, hisz ők azok, kik köl-csönözhetik — ugymond Lamartine — tökéletlen tör-vényeink kiegészítésére s pótlására azon két erőt, mellyet egyedül általuk bírhatunk, és melly nélkül a társadalom meg nem áll: a nagyobbaknak emberi szeretetét, és az alattvalóknak sorsukkal megelégedését. Ha e kettő meg-van, megvan a béke is — Császtka.

K a s s á n, maj. 29-én megkezdett városi tisztujtás a közbejött felséges urunk névnapja s a pünkösdi ünnepek miatt csak junius 13-án a szavazat többséget nyert 85 képviselő kiharításával végeztetett be, miután a felet-tünk örökös isteni gondviselésnek hálát adandók a szé-kesegyházba mentünk, hol König János kanonok és plé-bános tartalomdús beszédet tartott, — melly közkívánatra ki fog nyomtatni. Vallásossággal illetett némi politikai részét, ha ezen lap hasábjain egy kis tér engedtetnék, közölni fogom. Steer Ferencz polgártársunk elnöklöte alatt legjobb rendben bevégzett tisztujtásnak eredménye imez: polgármester a polgárság által ezen hivatal elfo-gadására felkért gróf Dessewffy Ferencz; bíró Rimanóczy Ferencz; kapitány Papp József; tanácsnokok: Aranyo-sy János, Baranyay István, Kloezkó János, Tomka Miklós, Várjon Gábor, Czito Daniel, Török Sámuel, Szási Ignác, Dobay Lajos, Polinszki Alajos; első fő-jegyző Szojka Sándor, második Fekete János; aljegyz-zők: Horváth Vincze, Mesko Sándor; tisztii főügyész: Szécsy Imre, uradalmi főügyész: Török József; első főorvos: Sihalcsky Frigyes, második Volny István; seb-

orvos Lukachich Ferencz; mérnök Hrehlay Antal; te-lekkönyvi jegyző Aranyossy Lajos; levéltárnok Rotha-mer Imre; lajstromozó Janovics Antal; hadi pénztárnok Dulházy Mihály, házi pénztárnok Breger Vilmos; vá-sárbírák Krucsay András és Varga János. Vidékünkön csend van. A gazdák a legjobb aratásnak néznek elébe. — Junius 26-án mind a megyénél, mind a városnál meg-fognak tartatni a követváltásokat*).

Mifőzér.

— Mint bizonyost irhatjuk, tegnap este 6 órakor vett hírek szerint, hogy Zágrábban pünkösdi hétfőn ösz-szeütközés történt a Koudelka ezredbeli katonák és a ha-tárörök között, melly alkalommal a polgárság a katonák mellé állott, Gáj elfogatott, Jellasiach pedig, a nagy-szláv vitéz innsbrucki útjában vitézül megszökött. Adná a magyarok istene, hogy ez által a horvát pártütési me-renyleteknek vége szakadna!

— Tegnapelőtt sok ismerőseink érkeztek meg Zágráb és Ujvidék tájékáról, Hrabovszky csakugyan emberül ösz-szeülvöldöztette azt a Karloviczát. — Sokféle hírek szár-nyalnak azóta nálunk, hogy Nugent, a pártütők vezére, ösz-szeszede a szétvert csoportokat, és Pétervárat akarja ostromolni, s más több effélék.

— A „Közöny“ szerint k. helyt. ő felségénél jun. 13-án d. u. 2-6 óráig ministeri tanács volt, mellyben Csernovics Péter korm. bi. tos is, ki az alvidéki újabb mozgalmak ügyében Pestre felrándult, részt vón.

— A Közöny közzé teszi a jeleleg Pozsonyban fog-va levő nádosai káplánnak egy iratai közt talált levelét, mellyből kitünik, miszerint Hurban panszláv izgató Cseh- vagy Morvaországól nyerendő anyagi erővel a magyarhoni szlávok fellázítását megkísérteni szándékozik.

— A legújabb Agr. Ztg. jun. 13-ól jelenti, hogy előtte való nap a bán Innsbruckba indult — ő felségének a nem-zet kívánatait egy küldöttség élén előterjesztendő.

— A jun. 11-ken ugynevezett tart. gyűlésben kinyi-latkozttatotték, hogy a bán elutazása miatt nem fognak ugyan ülések tartatni, de a kiküldött bizottmányok ta-nácskozandnak, munkálataikat az ismét folytatandó ül-ésekre elkészítendők.

— Egy bécsi lap Nagy-Kanizsáról közli, miszerint az ide öránként érkező horvátors. tudósítások mindinkább megerősítik a bán legnagyobb kényuraságát. A gradiskai határör-ezredbeli katonaság, melly Olaszországba volt rendelve, Varasdra küldeték. A Dráva-hídon Magyaror-szágból senki sem bocsátatik át utlevél nélkül. A ma-gyarhoni búcsujárók Bisztriczáról ez idén elmaradtak, mert a ludbergi lelkész nyilván izgatta híveit, hogy üs-sék agyon a magyarokat, ha átjönnek. A varasdi pol-gárság nagyobb része magyar érzelmű, de nem meri nyil-vánítani, mert fél a bán boszujától. — N.-Kanizsa csendes és alig várja, hogy mérközhessék az ilirekkel, mert el-keseredése ezen emberek ellen határtalan. A horvátor-szági kereskedés, mellynek e város középpontja, pang, és a határörök, kik itt most ritkábban fordulhatnak meg, nyugtalanul várják a zavarok végét, mert termékeiket el nem adhatják.

— Pétervárad és vidéke jelenleg hadi állapotban van. A körülbelül 10,000 főre szaporodott szerb rabló csorda, Stratimirovich György cas-ált hadnagy vezérlete alatt, Péterváradot akarta elfoglalni az ujonválasztott vajda ré-szére Bácsmegeye s a Bánát egy darab területével; utköz-ben raboltak s kegyetlenkedtek. A rablók mind harcias kinézésűek voltak, s azért, midőn a péterváradit örség egy igen esekély része nem megtámadás, csak recognos-ciozás végett kiküldetett, vitézül szaladni is kezdtek. Képzelteti ön — így ir egy pesti lap levelezője — milly mézarlást vittek volna végbe köztök katonáink (Hanno-ver, előbb József huszárok és Dom-Miguel gyalogság, összesen 900 főnyi), kik a nélkül is igen ingerülve voltak a ráczok ellen, ha féktelenül bocsátatnak ellenök. — Hrabovszky néhány órai bombázás után bevette Karlovi-czot, 14 ponton gyujtván meg a bombák a várost.

— Arad, Zombor, Baja, Szabadka városából és az egész vidékről, sőt a Kiskun-ágból is Hrabovszky első felhívására a rablók ellen csakhamar mintegy 6000 nem-zetör, puskákkal sat. fegyverkezve gyűlt Ujvidék alá.

— Pancsova — a P. H. egy magánlevele szerint — igen felingerült állapotban van a magyarság ellen; az ilirek izgatják a határörvidéket; Verseczről egy illy lázító üz-tek a magyarok Pancsovára, hol befogatván, az ilirek ál-tal erőszakkal kiszabadították, s 80 pgő fital Belgrádba küldetett. A szabadító csoport vezére Zsivkovics Bazil pápa volt. A pancsovai katonai hatóság erélytelen; ké-relmet küldött ő felségéhez és a főhadit tanácsához, hogy ne kényszerítsék a magyar ministerium alá, kétségét jelentvén ki az iránt, hogy ő fels. önkényt adta volna az új alkotmányt. A németek is aláírták e kérelmet, mert féltik életüket és vagyonukat.

— A miskolci g. e. szerbek a karloviczi gyűlést al-kotmányellenesnek, egyházuk szabályaival ösz-szeütköz-őnek nyilvánítják, és mivel a magy. honi szerbek nagy ré-szének részvéte nélkül, és a minist. rendelete ellenére tar-tatott, ünnepélyes óvásuk mellett törvényellenesnek je-lentik ki.

— A Pesten elfogott panszláv izgató Kmety vallomá-sából kitünik, hogy ő az országgy. alatt Pozsonyban min-denüvé befurta magát. Mart. 15-ken Bécsbe ment az orsz. küldöttséggel, és itt a cseh társulat egy tagja által beve-

* Mellyekről rögtön tudósítást kérünk Budapestre. — S z e r k.

zettett Kolowrathoz, kitől 50 (csak?) pfgő ftot kapott. Országgy. után megkezdő bevándorolni az országot, látítva a népet; több előkelő háziú tudta magát beházigelni. Vallató bírja Nyáry.

— Ugyanott bizonyos Jeannovics orvos és Kuliancsics ügyvéd, kik a lázangó szerbekkel összeköttetésben vannak, elfogattak. — Budán pedig, az Ungar szerint, a nádori lakban egy tiszt fogatott el, ki töltött pisztolyokkal volt fegyverkezve; angolnak s örültnek állítá vagyis inkább szürelé magát.

— Jun. 13-án temették el a Károly-laktanyabeli vérengzés alkalmával elesett Galovics és Maxburg Turszky-sorezredbeli tisztek és két önkényes, fényes pompával és tömördek nép kíséretében. A tömeg után egy kocsin vitettek ki az elesett olasz katonák tetemei is.

— Ugyanaz nap a lefegyverzett olasz katonák fegyverei Komáromba utánuk szándékoltatván küldetni, az önkényesek által e fegyverek egy része lefoglaltatott.

— A politikai zavarok tekintetéből a dunagözh. társ. gözöseit nevek helyett ezentul számokkal különbözteti meg egymástól.

— A hadügyminister 3000 kaszát készítettett és a fegyvertárban a puskákat is használhatókká igazittatja szükség esetére.

— A „Közölny“ legújabb péterváradai tudósításai részleteit hozzák a karloviczi jun. 12. ütközetnek. Hrabo v s k y békére és csendre szólítá fel előbb a lázadókat parlamentáerek által, de siker nélkül, sőt a kiküldött katonákkal undokol bántak a zavargók. És ezután támadá meg őket a katonaság, mely már a karloviczi szőlők közül tüzeléssel fogadtatott. Itt sebesíté meg egy golyó Wein heng st fiatal, alig 22 éves hadnagyot, ki Péterváradra hozatván, az őt körülvevő nép előtt mondá: „dicsőségemnek tartom, hogy első kaptam sebet a haza védelmében.“ A golyó szíve felett találta őt s hátán jött ki; sebe igen veszélyes. Karloviczt egészen lángba boríték a bombák, kivéve két toronyot. A felkelők fegyvereiket elhányák és a nagukat foglyokul megadák. A foglyok minden órában csapatonként vitettek Péterváradra. A lázadók más része futásnak eredt és részint a hegyekre vonult, részint új megtámadásra készül. Köztök mintegy 5—600 határőr van; ezek közül is már többen elfogattak. Karloviczon a felkelők egy része a templomba és érseki lakba vonult, és határozottan védik magukat; készültek tétetek ágyukkal bevenni e két épületet. Egy hadnagy a császár-huszár-ezredből halva maradt. Különösen kitüntették magukat H a l a s i Gáspár hadnagy, ki, jobb karja keresztül lövetvén, felköté azt s a ballal harezolt; továbbá egy őrmester; de az egész katonaság hősileg viselte magát minden legényre tíz rácz esett. Ez utóbbiak közül 3—400 maradt halva a csataplocon. A katonák közül 6 esett el és több sebesült meg. — Hrabo v s k y a községekhez proclamatiot bocsátott, hogy ha nem engedelmessékednek, bombákkal gyújtatja fel a helységeket. — Ép ekkor érkezett gróf N u g e n t, mint báni biztos Péterváradra, azon megbízással, hogy a péterv. parancsnok a bánnak engedelmessékedjék.

Katholikus manifestum.

A szombathelyi seminarium előjárói s tanítói tizenkét pontban köztanácskozás után megegyezvén, azokat a mélt. megyés püspök által tartott előleges conferentia alkalmával fölolvasták, s azoknak a megyében köröztetését ő méltóságától fiai tisztelettel kikérték. Noha pedig junius 8-ig csak a közelebb eső egyházi kerületekben törénthetett a köröztes, mégis már száz egyházi férfiak erősítette azokat meg aláírásával. — A pontok imezek:

1) A teljes szent háromság egy igaz isten nevében. Amen.

2) Alulírottak magukkal s körülményeikkel szigorú számot vetve, — önkényt, szabadon, lelkiismeretesen, úgy mint isten előtt főbb nézeteiket e következőkben nyilvánítják:

1) Teljesen meg levén győződve a felől, hogy Krisztuson kívül nincs más név az ég alatt, melyben üdvözülünk lehesen; annak szeplőtelen jegyeséhez, az egy igaz római kath. anyaszentegyházhoz életünk- s halálunkban isten kegyelmével rendületlenül ragaszkodni kívánunk.

2) Mivel központ nélkül sem az anyagi sem a szellemi világban semmi biztosan meg nem állhat: azért a szentséges római pápával, mint az anyaszentegyháznak Krisztustól rendelt látható fejével s az egység központjával legszorosabb egyházi kapcsolatban állandván kívánunk megmaradni.

3) Mivel az engedelmisség isten előtt az áldozatnál kedvesebb, s e nélkül semmiféle rend nem is képzelhető: azért megynk főpásztorának s az ő törvényes helytartójának az egyházi szabályok szerint engedelmisséget ígérünk, sőt fölszenteléstünk alkalmával tett ígérteinket jelenleg ünnepelesen megújítjuk.

4) A haza apostoli koronás fejé, a nádor kir. helytartó és a törvényes kormány, általán a polgári előjáróság és törvények iránti tisztelet s illetőleg hódolatban valamint senkitől magunkat felülmulni nem engedjük: úgy katolikus hiveinket is arra lelkiismeretesen, buzgón s erőlesen, mint békés honfiak vezetni, mindenkor keresztény hazafiai kötelességünknek fogjuk tartani.

5) Viszont: mint a haza szabad polgárai a magyar felelős ministerium kitünő személyes jellemében, jogtisztetésében s igazságszeretetésében bizván fölteszük felőle, hogy egyházunk szabadságának s függetlenségének szárnyszegését s bár minemű csonkítását s eltörpítését soha meg nem engedendí.

6) Ennélfogva várjuk tőle, hogy az országgyűlés végső napjaiban számos egyházi s világi katolikusok aláírásával beadott petitio négy cikkelyét, melyeket, mint hinni szeretjük, csak az idő rövidsége miatt nem lehetett kellőleg tárgyalni, a legközelebb tartandó országgyűlésen mindenek előtt törvénybeiktatni, és eképp a katolikus hiveket megnyugtani fogja.

7) Mivel fegyelem nélkül semmi testület fenn nem állhat s hivatásának körét be nem töltheti, abban egyeztünk meg: hogy érezvén s tudván sokféle fogyatkozásunkat s gyarlóságunkat, mindegyikünk lelkiismeretében köteles legyen kölcsönösen paptársát eszélyes szeretettel foglalkozásának, gyarlóságának s mindennemű hivatalos foglalkozásai hanyagságának orvoslására figyelmeztetni, s ötlet Krisztusban a megigazulásra felszólítani. Ki ezen testvéri figyelmeztetésre nem ügyelne, sőt mitől isten mentesen, egyházunk hittisztaságát s egységét vagy fegyelmét makacson, vakmerően s botránkoztatólag sérteni bátorkodnék: azt mi az egyház rothadt s holt tagjául tekintendjük. Egyébiránt ilyennek törvényes megfenyítése az illető előjáróshoz tartozván.

8) Mivel egyházi öltözetünk oly szabásu, mely miatt semmi oly helyen, hová megjelenünk törvényeinknél fogva leht és illik, magunkat szegyenlenünk épen nincs okunk: azért ezt mind egyházi foglalkozásainknál, mind egyházi s világi előjáróink előtti megjelenésünkkel elégséges és köztisztességnek állítjuk. Magában értetődvén, hogy nem hivatalos foglalkozásainkban papi szerénységhez illő szeretszínű világi öltözetet is használunk; mit igen discreus egyházi előjáróink eddig sem helytelenítették.

9) A zárdáknak általános eltörlését, miképp némely hírlapok már is kívánják, mint az egyházi szabadsággal s a katolicizmus szellemével ellenzök elvleg roszaljuk.

10) Az egyház autonomiájának és függetlenségének csorbítását nélkül a miveltebb s tekintélyes világi katolikusokat az egyház és status közti viszonyok alaposabb kifejtésére, egyházi szabadságunk polgári bi tositására, iskoláink czélyszerű elrendezésére, alapítványaink s iskolai ösztöndíjaink hí s minden heterogen befolyástól független kezelésére tanácskozásainkba fölvetetni kívánjuk.

11) Beállván a szabad sajtó és a megszorítatlan vallási szabadság által azon ohajtott boldogabb időszak, melyben egyházi főnökeink a zsinatot tartására, körlevelek kibocsátására teljesen fölshabadították, ezen szabadságunknak semminemű törvénytelen megszorításába soha bele nem egyezünk.

12) Katholika egyházunk egész papi személyzetének a kath. egyház javaiból és alapítványaiából tisztos és ilendő ellátását szükségének véljük ugyan, azonban az miképp eszközöltessék részünkről abba csak a petitioának törvénybeiktatása után, kellő helyen s időben kívánunk bocsátkozni. Lehet, hogy súlyos körülmények nyomandják vállainkat, és hogy a világ fiai e részről törekvendének egyházunk szabadságát s függetlenségét leigázni, de ha isten segít, a mulandókat lelkünknel többre becsülni soha nem fogjuk, és ha Krisztusért s annak anyaszentegyházáért mindentől megfosztatnánk is; isten után hivenk buzgóságában és szeretetében bizni soha meg nem szününk, és életünkkel kívánjuk megbizonyítani sz. Pálnak e mondását: „az én életem Krisztusnak van szentelve, a halál pedig nekem nyereség.“ Filip 1, 21. — Kelt Szombathelyen, máj. 15-én 1848. — (Következnek az aláírók.) — Közli Szenczy Ferencz.

A lipitói főispán levele megyéje választmányához.

Tisztelt megyei választmány! A kormány, szem előtt tartva híhetőleg a tisztelt meg. e és köztem 12 éveken át szakadatlanul fenállott bizalomteljes, sőt mondatnám testvéri kapesot, távolabbi lakásom daczára is, e megye főispánágában megerősített.

A megerősítést velem tudató, és a kormányzás folytatására utasító, mult hó 20-án 84ik szám alatt kelt ministeri rendletet: (m. lly Rózs-hegyet, Nyitrát, Pozsonyt, Hoat vármegyét, itt-ott nagyobb idősékekkel — megjárta) csak e napokban vehetvén itt Pozsonyban kezeimhez, — ennek következtében épen induló félbea voltam Liptóba, midőn magán de híteles uton tudósítottam a t. hó 6-án tartott választmányi ülés eseményeiről, melyek szerint ott alig tarthatnék többé az oly igen megszokott szíves fogadtatásra számot.

Valamint f. lette boldogító és díszes volt reám nézve a lipitói főispánág, mig bizalommal és rokonszenvvel találkoztam: úgy ezek nélkül egy perezig sem tudok, sem akarok főispán lenni: — és így főispáni hivatalomról a belügyminister urnál mai napon lemondtam.

Ily változott érzések közt a búcsuzás talán időnkivüli is; de részint azon erős öntudat, miszerint e változásokot nem adtam, részint a multnak édes emléke ellenállhatlanul vonz egy szívem mélyéből eredő: „Isten Hozzátok!“ mondására, és azon kívánatra: a mindenható legjobb áldása lebegjen Liptó felett! Hazafiai tisztelettel. Pozsony, junius 17-én 1848. Tisztelő polgártársuk: báró Majthényi Antal.

AUSZTRIA.

Bécs, jun. 17. Ő felsége b. Pillersdorffot, a ministerianács eddigi ideiglenes elnökét, egy cabineti iratában, ministerium alakításával bízta meg, megvárván hazaszeretettől, hogy ezen ellöntő pillanatban szolgálatát nem fogja megtagadni. Pillersdorff válaszában ő felsége engedelmet kikérte, hogy végelhatározását ő felsége megérkezteig elhalaszthassa, s azon feltételhez köthesse, hogy

ha a népeknek — melyeknél ő felsége a karata organumává kell lennie — s az országgyűlésnek bizalmát bírni fogja.

A ministertanács 17. következő nevezetes határozatát tette közzé: „Miatán Vicenza bevételének örvendetes híre eljutott, s az ausztriai fegyverek annyi hőstettek által régi híroket legfényesebben fentartották: a jelen pillanat alkalmasnak találtatott a milánói ideiglenes kormányhatal tartós kibékülésre és békés egyezkedésre, s ez iránt az alkudozások megkezdésére. Ezen időpont annyival alkalmasabb, mert seregünknek jelen tiszteletet parancsoló állása megengedi, hogy az emberiség kívánatait meghallgassuk, a nélkül, hogy annyi nemes önfeláldozás és oly hősi bátorság gyümölcseiről használatlan lemondanánk. Ugyanezért Kadezki tábornagy felhatalmaztatik, s felszólítatik, hogy a további vérontás elkerülése végett fegyverszünetet — ha csak ideiglenest is — eszközöljön.

Vicenzában a pápai seregekkel kötött capitulatio szerint, a pápai seregek minden hadi tiszteletjelek közt hagytták el Vicenzát s a Pó megé vonultak, kötelezván magokat, hogy 3 hónapig Ausztria ellen nem fognak harezolni.

B. Welden legújabb tudósítása szerint, a tábornok, miután Simbschen brigádát magához vonta, Trevisot 13. reggeli 3 órától, délutáni 2 óráig lövette A város feladását minden órában lehet várni.

Prágából 16. esti 9 órától következő telegráfi sürgöny jött a prágai polgármestertől: „Mint hogy a polgárok és tanulók készek a rendet helyreállítani, a polgármester következő kívánatok teljesítését kéri: a katonaság bemegy a városba a granátosokot kivül, de a császárhoz már elment küldöttség visszatérteig semmi házmozgásokat s elfogatásokat nem tehet. Prága a legveszélyesebb állapotban van, gyors segély szükséges.“

A ministerium a prágai polgármesternek eként válaszolt: A ministerium e kívánatokat nem teljesítheti; de az udvari biztosok fel vannak hatalmazva azt tenni, ha ez által gondolják a nyugalmat helyreállíthatónak. Magántudósítások szerint temértek vidéki parasztság ment Prágába eséplőkkel s kaszákkal fegyverkezve. A katonaság a Clementinumot ostrommal bevette, s benne 500 tanuló foglyokká tett; de csak a kapukat rakta meg őrizettel, úgy hogy tanulók a szomszédház falát áttörvén, mindnyájan megmenekülhettek.

Bécsben a közelebbi napokban, a munkások zavargásai nagy nyugtalanságot okoztak; líhetően esék izgatók által felbujtogatva, 1 p. ft napi munkabért követeltek; a nemzetőrségnek sikerült őket minden komolyabb összeütkezés nélkül lecsendesíteni.

NÉMETORSZÁG.

Berlin, jun. 8-án. Ma jelent meg először a porosz trónörökös a parlamentben. Beléptekre néhány követ fellállott, de a többiek rögtön leülésre intették őket. Egy követ épen a szószéken volt, midőn beszédét végezte, az elnök tudul adta a gyűlésnek a wirsitzi követ érkezését. Ekkor föllépett a herceg a szószékre, s miután röviden üdvözöltte a gyülekezetet, kijelentette, hogy e gyülekezet feladata az alkotmányra nézve a királlyal megegyezni. Az alkotmányos monarchia a király által elfogadott uralkodásforma, ennek fogja ő is minden erejét szentelni, mint eddig a régebbi körülmények közt is mindenkor tette. E szavak azonban semmi hatást nem látszattak tenni, s midőn a teremet elhagyta, a nép püsségesséssel és füttyökkel fogadta.

ANGLIA.

London, jun. 6. Az alsóház tegnapi ülésében Muntz kérdést intézett Palmerstonhoz, igaz-e, hogy az angol követ Nápolyban az ottani eseményeket helybenhagyta, s Anglia fog e Olaszország ügyébe, Ausztria érdekében, beavatkozni? Palmerston kinyilatkoztatta, hogy az angol kormány, noha a bécsi békétést aláírta, e szerződés által nem véli magát kötelezettnek a jelen körülmények közt beavatkozni. Ámbár a brit kormány az ausztriai császárral a régi barátságos viszonyokban áll, a legelőnkebb rokonszenvet érzi az olasz nép híhetően sikeres törekvései iránt, szabad s alkotmányos kormányzatát megörzeni; de a brit kormány lehelyesebb állása ezen státusokhoz, a — be nem avatkozás. A nápolyi eseményeket illetőleg, kijelentette, hogy Angliának azokban semmi része nem volt. — A gyűlés főtárgya volt a spanyol ügy, melyre nézve Palmerston s Bulwer legfényesebb igazolást nyertek. Bankes hosszu beszédben indítványozta, hogy a ház sajnálatát fejezze ki a miatt, hogy az angol ministernek a spanyol kormány ügyébe avatkozása által az angol kormány s követe lealacsonyító állásba jöttek, mely a spanyol udvarrali barátságos viszony megzavarásával fenyeget! R u s s el kinyilatkoztatta, hogy az egész ministerium magára veszi a felelősséget Bulwer eljárására nézve. Peel ellenezte az indítványt, s ujalog megmentette a ministeriumot, politikai elleneit. Palmerston szokott éles logikájával minden vádakát diadalmasan megczáfolt. H u m e is tökéletesen pártolta a ministert, s miután még Urquhart sikeretlenül próbálta philippikáját elmondani Palmerston ellen, az indítvány elvetettett.

Az alsóházban, f. hó 2-án Russel lord azon nevezetes nyilatkozatot tette, hogy indítványozni fogja: a választói jog ne föltételeztessék ezentul az adófizetésről, továbbá a parlamenti tagok által letendő eskü módosításék. Ez

utóbbi indítvány ezéjla, hogy a zsidók — kiknek parlamentbe bejutását nem törvény, hanem csak ezen eskü-záradék „keresztényen hitemre esküszöm“ gátolta, lehes-senek követek. Hihető azonban, hogy ez utóbbi indít-ványnak a lordok még keményebben ellenszegülnek, mint a zsidó-képességi bílnék. — A chartista mozgalmak több helyt újra elkezdődtek, magában Londonban napon-ként nagy csoportokban járják be az utcákat, de a rend-őrség felszólítására eddig szétozoltak. — Mitchell egész-ségének gyengesége miatt nem a norfolki, hanem a bermud szigetekre fog vitetni, s itt állja ki egy hajón 14 évi rab-ságát. Mitchell elíteltetése közelebb hozta egymáshoz az ő és ifju Irland pártot, s valószínűen rövid idő alatt tel-jesen ki fognak békülni.

Nyilt tér mindenkinck.
K ö z - v á d.

Csongrád megyének folyó évi majus 2án alattomosan rögtönzött tisztujtása körülményei, Kárász főispánnak törvényszegése, csoportjával együtti vétkes pártoskodása tudatva van már a hírlapok közelebbi számaiban az olvasó közönséggel, — de telpanaszolva is van orvoslás végett a teelős magyar ministeriumnál.

A tények tehát tudva vannak. Tudva vannak a tör-vények is.

A tényeknek a törvényekkel egybevetésökből köny-nyen itél az elfogulatlan, bátran az önállásu független.

Itélt is az olvasó közönség, — kimondák megrovó nézeteiket a közvélemény organumai — a hírlapok.

Hát a ministerium? — Ez is feltalálá négy szem közt a törvénysértést, és az orvoslás szükségét, — de — azonban imé! három hosszas hét után is, itéletét nem nyilvánítja.

Már pedig alkotmányos országban élünk.

Az alkotmány eszméjével vele születik azon alapigaz-ság: hogy a törvény az uralkodó.

A törvénynek mint uralkodónak, a ministerek végre-hajtó szolgál. Ezekből az következik:

a) Hogy a törvény, mint uralkodó szent és sérthetetlen.

b) Hogy a ministerek a törvénysérthetlensége iránt felelősek és számadással tartoznak.

Nézzük tehát alkotmányos polgártársak! — milly he-lyen találjuk a csongrádi tisztujtás körüli eljárásban a törvényt, azt az alkotmányserü szent és sérthetlen uralkodót? — ott áll-e az, illető trónján? — nem! — hanem onnan vakmerően lerántatva hever a főispáni önkény és pártos erőszak zsarnok lábai alatt, — elégtételért kiáltva azokhoz, kiket a nemzet bizodalma a törvénysérthetlen-ségeért, s betöltéséért felelőskökké tön.

Es nézzük tovább alkotmányos polgártársak! — milly készséggel, milly erélyességgel lép ki a teelős kormány a megsértett törvény ötalmará?

Bizony három hosszu hetek leforgása után, s a negye-

diknek is immár folyama alatt ugy közállományi, mint magányjogi sérelem tekintetéből kifejtve felterjesztett panaszunkra nem hogy kellő elégtételt, de határozatot sem nyerhetve, máig sem mondhatunk egyebet, mint Cicero szerint azt, hogy: ministerium haec intelligit, Szemere videt, Kárász tamen vivit! vivit? imo etiam com-itatum tenet.

De hiszen nincs is itt jobb kibúvási mód, mint a ha-logatás, — az országgyűlés 2—3 hét alatt öszveül — s akkor ezen egész ügy ugys elidősül; — ugy-e szép pró-katori fogás volna.

Egyébiránt bármi lesz a panasz eredménye, borzadjon a törvényszegő főispán a nagy Wesselényinek főispáni székebe ültekör kimondott kárhözható itéletétől, mely a Pesti Hírlap f. é. majus 28kán 68ik számaiban ekképen dörog: „Hogy ha“ — ugymond az erőlelkü Wesselényi — „részhajlás vagy szenvedély fészkelné be magát velünk e főispáni székebe, ugy roskadjon az össze alattunk, mint minden kormány, söt uralkodószeék is méltán roskadt s roskadand is, hogy ha veszi a célt, mellyért létezik. — Ha pedig valaha önkénys erőszak eszközlőjévé fajulnánk, ha a hon törvényei, ha a nemzet szabadsága sértésére segédkezket nyujtanánk, — ha szinte felsőbb bármí pa-ranas következtében is; — akkor a széék alattunk tüzesé s izzóvá hevüljön, s annak forróvá válna az abban ülöt vagy kiugrassa belöle, vagy ha benne maradni elég ma-kaosul rosz tudna lenni, mooskos hamuvá emészsze, — ijesztő példájaul s tanuságaul annak: hogy a törvények s szabadság ellenségének, — habár azt hatalom istápolja is — enyésznie, vesznie kell.“ — A. F.

Veszprém. A reformnak tavaszutó 21kéröl 14i számában, a belföldi rovatban azon aljas rágalom közöl-tetik, miszerint „a veszprémi és székesfehérvári káptalanok felmondák tőkéiket, és tetemes majd 50 procent tel engednek, csakhogy hirtelen pénzeikhez jussanak. Talán anarchicus izgatásokra kell a pénz, és reactionarius bujtogatásokra.“ A néhai Honderü romjaiból kiemelke-dett Morgenrötheisták, most egyszerre Radical lap szer-kesztők! hivatkozott biztos kuttjőkből értesülhettek vol-na, hogy általában a káptalanoknak, mint testületeknek, és így a veszprémi káptalanak is szabad rendelkezése alá tartozó, s felmondható magántulajdon tőkepenzei nin-csenek. — a kezelése alatt levő különféle alapítványi pénzekről pedig, felelet terhével járó számadásaikat, évenként eddig a nm. kir. helytartótanácschoz, most pedig, a törvény további rendeletei, a ministeriumhoz tartozván felterjeszteni, azokból fel sem is mondhatott, de fel sem is vett egy krajczárt is. — A mi az anarchicus izgatások, és reactionarius bujtogatások galád felemlité-sét illeti, annak igazolására, mennyire törekszik a vesz-prémi káptalan nemesak ön megtagadással, de lelkesed-éssel is szilárdítani a mostani rendszert, szabad legyen,

mint a segélygyűjtési megyei bizottmány egyik tagjának felemlíteni azon áldozati készséget, mellyel a bel-, és pénzügyministeri felszólítás folytában, a haza felségé-lésére sietve járultak; ugyanis a veszprémi káptalan aján-dékképen adott 1,000 pftot; kölcsön 2,000 pftot, egyes tagjai pedig külön: jelesen mlgs Küllej nagyrépost köl-csön 1,000 pftot, — Szmodis János kölcsön 200 pftot — Szalay Imre kölcsön 200 pftot, és arany s ezüst ékszereit, — Laszkallner Antal ajándékképen 200 pftot, — Ruszek Józsefkölcsön 1,500 pftot, és ezüst ékszereit, — Kéry Já-nos 400 pft. kölcsön, — Szücs István kölcsön 300 pft, — Hosszu Márton kölcsön, de kamat nélkül 200 pft, — Márkl Ignác 200 pft kölcsön; ezen felül a helybeli nem-zeti őrsereg felfegyverzésére 565. ezüst forintot ajándé-koztak. Ugy hiszem, az illy tények ragyogó czáfolatot nyujtanak a reform aljas rágalmaira, mellyekért, ha az imádott hazának jelen drága perceiben hasznosabbal nem foglalkozhatnánk, az az 1848ik évi 18. t.c.z. 10.§. értelmé-hez képest esküdtseék elébe lenne idézendő. — Koloss-váry József, veszprémi káptalan urodalmi, és alapít-ványi rendes ügyviselője.

Ellenmondás e czímet „Zalai vélemény az utósó macs-kazenéről“ bitöröl czikknek. — Mi is zalaiak vagyunk, s ünnepeyesen a haza színe előtt nyilvánítjuk: hogy a pesti fiatal-ság által b. Lederernek adott macskazenét roszaljuk — b. Lederer s katonái eljárását kárhözhatjuk, — Nyári Pál igen tisztelt polgártársunk erélyes működését pedig mint mindenben, ugy a katonaság ellen kívánt elégtételt követelésében is diesérjük, — Önt pedig, véleményező ur, arra az egyre kérjük, hogy egyéni véleményét soha többé a közönség eleibe mint zalai véleményt fel ne tolja. — Többen.

Legujabb. Parisban 12én a nemzeti-gyűlés előtt ál-ló nemzetőrséget néptömegek támadták meg „a bas la re-publique! Vive l'Empereur!“ kiáltással. A nemzetőrség-nek azonban sikerült a lázongókat elszéleszteni. — Lamar-tine a gyűlésben kívánta Bonaparte Lajos ellen a számü-zetési törvényt megújítani; de a gyűlés megtagadta e kívánatot. Mint bizonyost állítják, hogy a kormány e megveretés után lelép.

Prágában a capitulatio létre jött. A torlaszok nagy részint elhordattak, a katonaság kezében van az egész város.

Ö felsége 10én nyilatkozványt bocsátott ki, mellyben Jellachichot mint árulót vádállapotha tetetni rendeli, s a horvátokat és slavoniaiakat a Hrabowski iránt engedelmességre legkomolyabban inti.

Tulajdonos és felelős szerkesztő
Vida Károly.

H i r d e t é s e k.

H i r d e t m é n y. (1, 3)

A pénzügyi ministerium részéről közhírré tétetik: hogy folyó 1848. évi július 11-én és követ-kező napokon sz. k. Győr városában a püspöki lakban reggeli 9 órakor néhai Sztankovics János győri püspök tömegéhez tartozó 1811, 1819, 1822, 1823, 1827, 1834, 1839, 1842, 1843, 1846 és 1847 ter-mésú somlai nyulasi, neszmélyi, vési, tinyói, kis-barati, nyuli, bársonyosi, szegárdi, fehér-egyházi, védenyi, szerednyei, budai, badacsányi, ruszti, abrahámi, móri, egri, erdélyországi, pécsi, lósi, ro-mándi és más több mint kétezer akóra menő borok hordostul és hordó nélkül, nem különben őrés hordók, továbbá üvegekbe levonva tokaji, csepregi, malagai, ruszti, rajna-melléki és több francia borok, azután egy zongora, arányozott ramaba foglalt tükrök, képek, csilárók, számos burnót-sze-lenczék, órák szőnyegek, bab pipák, puskák, sárga burnót, metszett finomabb dohány, porcellán asztali készület, asztali ék, különféle fejer ruhanemük, papi és világi oltonyok, üveges hintók, fél-fedelű kocsiok, csinos lószerszámok, és egyéb tárgyak nyilvános árverés útján — boroknál kezdve — készpénz fizetés mellett fognak eladatni.

H i r d e t m é n y.

A pénzügyi ministerium részéről közhírré tétetik, hogy folyó 1848. évi július 3-án és követ-kező napokban, szabad kir. Soprony városa mellett fekvő Rákos mező városában a püspöki lakban, reggeli 9 órakor néhai Sztankovics János győri püspök tömegéhez tart. zó mintegy 1000 akóra menő 1815, 1822, 1834, 1839, 1842, és 1846. évi rákosi, ruszti és más asztali, ugyszinte különféle fino-mabb borok, üvegekbe levonva, ugymint neszmélyi, bársonyosi, malagai, bordói, obateau-lafitte s egyéb francia pezsgő — azután egy jeles zongora és képek nyilvános árverés útján azonnali kész-pénz fizetés mellett fognak eladatni.

B i r ó i á r v e r é s. (2, 3)

Nemes Esztergom megyében fekvő Gyíva helységnek báró Baldacci Antal urat illető fele része, melly mintegy 350 holdat tézesen, és majorsági bévetett földekből, meg gazdasági épületekből áll, — valamint szinte ehez fél órányira fekvő aradi pusztában is 25 hold öszi vetésu, és 65 hold ugar föld folyó 1848. évi június 27-én készpénz fizetés mellett nyilvános árverés útján eladandó lézen. E zá-logs birtok természeté iránt majd a helyszínen bővebben értesülhetni. Kelt Esztergomban martius 30-án 1848.
Wargha Benedek s. k. végrehajtó főbíró.
Matyasovszky Sandor s. k. végrehajtó eskütt.

A nemzeti őrsereg.

Heckenast Guszt. Pesten megjelent és Wigand C. F. Pozsonyban és Sopronyban, Hagen Kassán, Benzur és Vetter Eperjesen, Telegdy L. Debreczenben és minden hiteles könyvárusnál Magyar- és Erdélyországban kapható:

Hadi műszótár.

Magyar-németül és német-magyarul.
Közre bocsátja
Kiss Károly.
Nagy 8-rét. Füzve 48 kr. pgő pénzben.

Heckenast Gusztáv

pesti könyvárus és kiadónál megjelent és minden hiteles könyvárusnál kapható:
HANGOK
az
EMBERISÉGHEZ.
Irtta
H i a d o r.
Kis 12-rét. Pesten 1848. Füzve 48 kr. pp.
HATTYÚDALOK.
Irtta
H i a d o r.
Kis 12-rét. Pesten 1848. Füzve 48 kr. pengőben.

Heckenast Gusztávnál Pesten megjelent és
Wigand Károlynál Pozsonyban
kapható:
KOSSUTH LAJOS arcsképe
BARABÁS rajza után.
Finom atczélmetszés 40 kr. pengő pénzben.

(275) **Nemzetőri posztó-eladás.** (2, 3)
A zaj-ugróci posztógyár pozsonyi raktárában (hosszu-utca 77. sz.) a ministerium rendelete szerint készült nemzetőri kék és szürke posztó megállapított áron kapható. — A zaj-ugróci posztógyár igazgatósága.
Wigand K. F. Pozsonyban és Sopronyban és minden hiteles könyvárusnál Magyar- és Erdélyországban kapható:

A budai hévvezek, különösen
A CSÁSZÁRFÜRDŐ
s gyógyintézetei. Legujabb átalakulásukban.
Irtta
Dr. Edvi Illés L.
12-rét Pesten 1843. füzve 24 kr. pp.
Versuch
einer
physikalisch - medicinischen Darstellung
der
Heilquellen des Kaiserbades
zu Ofen.
Von
Dr. Ladislaus Illés.
Nagy 8-rét. Füzve 20 kr. pengő pénzben.

Wigand K. F. Pozsonyban és Sopronyban és minden hiteles könyvárusnál Magyar- és Erdélyországban kapható:
Flóri könyve,
sok szép képekkel, földrajzokkal és muzsika-melléklettel.
Irtta
Bezeredy Amália.
8-rét. Kemény borítékba kötve, kifestett képekkel és finom papírosan 3 ft 20 kr. Harmadik olcsóbb kiadás. 1846. kemény bor. 20 kr. pp. Harmadik díszes kiadás, nagy 8-rét 1846. Keményen kötve 1 ft 20 kr. pp.

A, B, C,
vagy
első olvasókönyv
magyar és német tanulók számára.
Harmadik kiadás. 8-rét Pesten 1847. köt. 24 kr. p.
Status- és iparpapírok árka a börzén.
Bécs, junius 17. Északi vasut 94 $\frac{3}{4}$;
milanói 58; gloggnitzi 80; pesti 55;
gőzhajó 450; 5 ptes státuskötelezv.
65; 4 ptes 53; 3 ptes 38; 2 $\frac{1}{2}$
ptes 34; bankrészevény 995; 1834ki
kölcsön 105; 1839diki kölcsön 66.